

Otázka – její struktura

Otázka je nějak formulovaným výsledkem („produkem“) tázání, tj. aktu dotazování. K tomuto jakoby zpředmětněnému „produktu“ (konstrukt) se tážící se subjekt (člověk) může vracet, aby si jej připomínal (a dále s ním nějak pracoval) stejně jako s každou jinou podobně „zpředmětněnou“ myšlenkou. Ale tak jako nemyslíme obvykle toto zpředmětnění, když mluvíme o „myšlence“, tak ani v tomto případě nemáme na mysli ono zpředmětnění, když mluvíme o otázce. V některých souvislostech však v obou případech náhle přeskočíme od jednoho k druhému; právě proto je třeba obojí odlišit a vždycky dbát na to, co vlastně míníme resp. co je míněno (třeba v dialogu). Tak jako musíme rozlišovat mezi myšlenkou jako aktem, výkonem myslícího subjektu a tím, co je „myšlenkou myšlenou“, tj. tím, k čemu se může vztahovat i někdo jiný, třeba náš partner v dialogu rovněž jako myslící subjekt, aniž by to nutně znamenalo, že hned přejdeme k nějaké „reálné skutečnosti“, podobně musíme rozlišit tázání mínící (akt tázání) od míněného dotazovaného, přičemž to, nač se dotazujeme, nemusí být nutně zaměřeno na nějakou „reálnou skutečnost“ resp. na něco z ní nebo na ní, co zatím nevíme.

(Písek, 080404-1.)